

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
DEN HAAG

Tevens per Veilig Mailen met een webformulier

Nijmegen, 5 maart 2025

Ons kenmerk
Duiven/Gebiedsontwikkeling
20210272 - 4094581/2 - TL/

Telefoonnummer
024 - 382 83 38

Uw kenmerk
202406692/1/R4, 202406694/1/R4

E-mail
@hekkelman.nl

Faxnummer
024 - 382 83 88

Betreft
Beroepen tegen bestemmingsplan
Plakse Weide en hogere waarden-
besluit

VERWEERSCHRIFT

Geacht college,

Als advocaat-gemachtigde van de gemeenteraad (hierna: '*de raad*') en het college van burgemeester en wethouders (hierna: '*burgemeester en wethouders*') van de gemeente Duiven dien ik hierbij het verweerschrift in, in de beroepsprocedures met bovenstaande zaaknummers. Het verweerschrift bevat de reactie van de raad en burgemeester en wethouders op:

- het beroepschrift van 12 november 2024 van [redacted] namens [redacted], De Laor B.V. en de [redacted] (hierna: [redacted] e.a.);
- het beroepschrift van 5 november 2024 van [redacted] namens [redacted] (hierna: [redacted]);
- het beroepschrift van 31 oktober 2024 van de Stichting Leefbaarheid 3Wijken (hierna: '*de Stichting*').

De beroepen zijn gericht tegen het bestemmingsplan 'Plakse Weide' (hierna: '*het bestemmingsplan*'). Het bestemmingsplan maakt het mogelijk om in het plangebied, dat in Duiven ligt en plaatselijk bekend is als 'Plakse Weide', gefaseerd (maximaal) 300 woningen te realiseren. Het beroep van de Stichting is ook gericht tegen het hogere waardenbesluit.

■■■■ e.a. hebben meerdere percelen in en grenzend aan het plangebied. Het gaat om de percelen kadastraal bekend, gemeente Groessen, G-609, G-613, G-615 en gemeente Duiven 1-502, 1-223 en 1-224. Ook hebben ■■■■ e.a. een deel van het perceel gemeente Groessen, G-580 in gebruik. De gronden in en direct grenzend aan het plangebied worden voor landbouwdoeleinden gebruikt. ■■■■ e.a. exploiteren daarnaast nog een intensieve veehouderij (varkenshouderij) aan de ■■■■ in ■■■■, op circa 200 meter afstand van het plangebied. ■■■■ e.a. willen met het beroep voorkomen dat hun huidige en toekomstige gebruiksmogelijkheden door de woningbouw worden aangetast.

■■■■ woont aan de Rijksweg 110. Het plangebied bevindt zich aan de overzijde van de Rijksweg. ■■■■ wil met het beroep voorkomen dat er in de buurt van zijn perceel woningen worden gebouwd.

De Stichting geeft aan de (toekomstige) bewoners van de Plakse Weide, Lommerweide en Vergert Oost te vertegenwoordigen. De Stichting wil, met het oog op de leefbaarheid, voorkomen dat de woningen worden gebouwd.

De raad is van mening dat het bestemmingsplan in overeenstemming met het vereiste van een goede ruimtelijke ordening is vastgesteld en dat de beroepen om die reden ongegrond moeten worden verklaard. Burgemeester en wethouders zijn van mening dat er ten behoeve van de woningbouw in redelijkheid hogere waarden zijn vastgesteld en dat het beroep van de Stichting om die reden ongegrond moet worden verklaard. De raad en burgemeester en wethouders zullen hierna toelichten waarom dat zo is. In paragraaf 1 worden de relevante achtergronden geschetst. In paragraaf 2 komt de ontvankelijkheid aan bod. De paragrafen 3 tot en met 5 bevatten per appellant een samenvatting van de beroepsgronden. Onder iedere samengevat weergegeven beroepsgrond treft u het verweer van de raad en, voor zover het hogere waardenbesluit betreft, van burgemeester en wethouders aan.

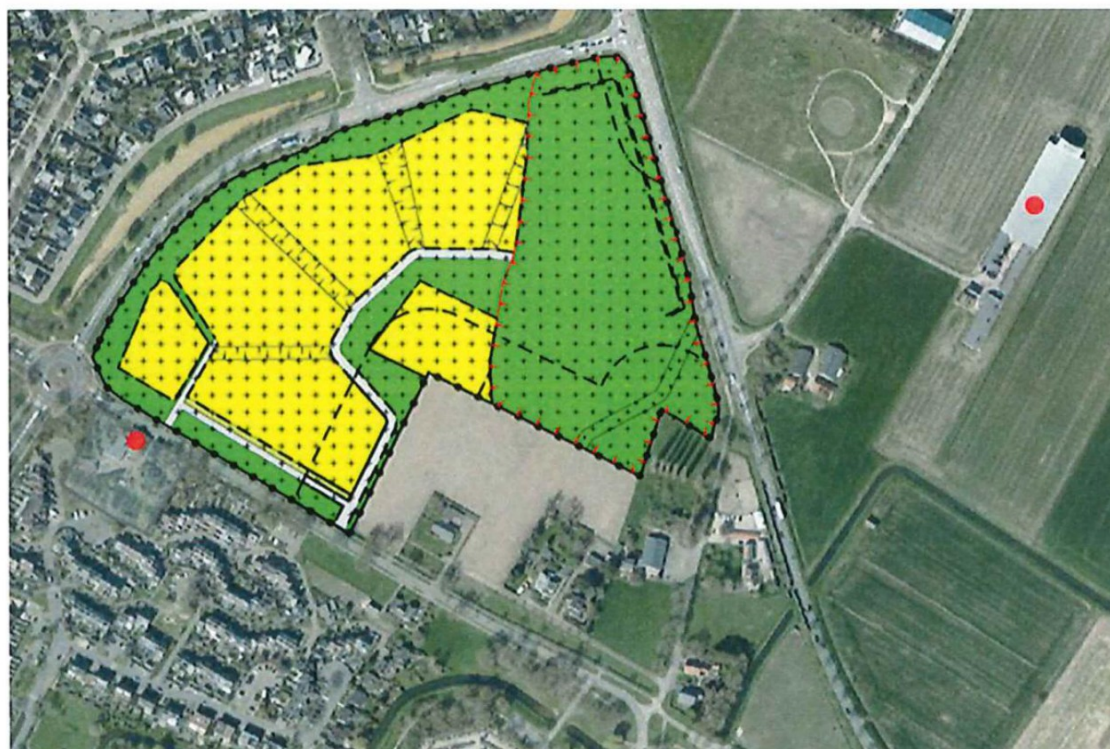
1. Achtergrond van het bestemmingsplan en het hogere waardenbesluit

Het bestemmingsplan voorziet in de herontwikkeling van de percelen G-609 en G-613 tot een woongebied. In de bestaande situatie worden deze percelen voor akkerbouw gebruikt. Het plangebied ligt aan de oostzijde van Duiven en wordt omringd door de provinciale weg Oostsingel (N810), de Vergertlaan en de Rijksweg. Het plangebied ligt op korte afstand van het dorpscentrum en sluit aan op de bestaande woonwijken van Duiven. De ligging van het plangebied ten opzichte van de provinciale weg en de bestaande bebouwing is op onderstaande luchtfoto te zien.

Luchtfoto: ligging plangebied (wit omkaderd) (bron: plantoelichting).

Op onderstaande afbeelding is de planverbeelding weergegeven. De woning van [REDACTED] en de varkenshouderij van [REDACTED] zijn aangeduid met rode stippen.

Afbeelding 1: de planverbeelding (bron: regels op de kaart), de woning van [REDACTED] en de varkenshouderij van [REDACTED]

Het bestemmingsplan maakt de bouw van in totaal maximaal 300 woningen mogelijk. De woningbouw wordt in twee fasen gerealiseerd. Tot 2026 worden in fase 1 180 tot maximaal 200 woningen gebouwd, daarna tot 2030 in de tweede fase de overige woningen. Fase 2 betreft het gebied dat is gelegen ter plaatse van de huidige geurcontour van de varkenshouderij van [REDACTED]. Op de onderstaande afbeelding zijn de twee ontwikkelfases aangegeven.

Afbeelding 2: fasering van de beoogde ontwikkeling.

Voor de gronden van fase 2 is in het bestemmingsplan vooralsnog een groenbestemming vastgelegd. Voor de bestemming 'Groen' geldt een wijzigingsbevoegdheid die is vastgelegd in artikel 3.3 van de planregels. De wijzigingsbevoegdheid maakt het mogelijk om de groenbestemming te wijzigen in de bestemming 'Wonen' en 'Verkeer – Verblijfsgebied'. De bevoegdheid tot het wijzigen van de bestemming is gekoppeld aan wijzigingsregels die een aanvaardbaar woon- en leefklimaat borgen. Aan de gronden in fase 2 is tevens de gebiedsaanduiding 'Wetgevingszone - wijzigingsgebied', zoals aangeduid op de planverbeelding die op onderstaande afbeelding is weergegeven, toegekend.

Afbeelding 3: planverbeelding met de Gebiedsaanduiding 'wetgevingszone -wijzigingsgebied'.

Uit het akoestisch onderzoek wegverkeer¹ volgt dat voor een aantal woningen in fase 1 en fase 2 de voorkeurswaarde van 48 dB wordt overschreden. Om de ontwikkeling desondanks mogelijk te maken zijn voor deze woningen hogere waarden vastgesteld. Ten behoeve van de woningen in fase 2 dient tevens een geluidwal langs de Oostsingel (N810) te worden aangelegd. Het realiseren van de geluidwal is geborgd in de wijzigingsbevoegd van artikel 3.3, onder g, van de planregels.

Het ontwerpbestemmingsplan en het hogere waarden- ontwerpbesluit zijn op 30 mei 2023 ter inzage gelegd.² Dit betekent dat op deze beroepsprocedures het recht, waaronder de Wet ruimtelijke ordening en de Wet geluidhinder, zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Omgevingswet, van toepassing is.

2. Ontvankelijkheid

■■■■ en ■■■■ e.a. zijn belanghebbenden. De Stichting is dat volgens de raad niet. Ter toelichting strekt het volgende.

De Stichting geeft aan de (toekomstige) bewoners van de Plakse Weide, Lommerweide en Vergert Oost te vertegenwoordigen. De Stichting is op 2 juni 2023 opgericht en haar statutaire doelstelling is het bevorderen van de leefbaarheid in deze wijken voor de (toekomstige) bewoners en bewonersgroepen.

¹ De Milieuadviseur, Akoestisch onderzoek wegverkeer, 1 februari 2024, p. 35 (bijlage 4 bij de plantoelichting).

² Gemeentebld 2023, 245840.

Artikel 1;2, derde lid, van de Awb bepaalt dat ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede worden beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen. Op grond van vaste rechtspraak dienen bij de vraag naar het rechtstreeks belang, de doelstelling en de feitelijke werkzaamheden in onderling verband te worden beoordeeld.³ Voor wat betreft de feitelijke werkzaamheden dient acht te worden geslagen op de periode voorafgaand aan het indienen van, in dit geval, een zienswijze.⁴

Uit de website van de Stichting blijkt dat één van haar kenbare handelingen is dat de Stichting twee zienswijzen over het ontwerpbestemmingsplan en het ontwerpbesluit voor de vaststelling van hogere waarden heeft ingediend.⁵ De acties van vóór die tijd zijn veelal van de bewonersgroepen zelf. Het vergaren van informatie over de verbreding van de A12 bij brief van 22 februari 2024 aan Rijkswaterstaat en het daarop volgende bericht van 15 april 2024 kwalificeren niet als feitelijke werkzaamheden.⁶ Dit geldt volgens de raad ook voor het bericht van 26 juni 2024 van de Stichting, namens acht hondenbezitters uit de wijk Lommerweide en Vergert, aan de wethouder over de kwaliteit van het hondenlosloopterrein naast de begraafplaats. Deze werkzaamheden bieden evenmin aanknopingspunten voor de afbakening van de belangen waar de Stichting voor opkomt.

Over de ontwerpbesluiten konden tot en met 19 juli 2023 zienswijzen worden ingediend en tot en met 14 november 2024 kon beroep worden ingesteld.⁷ De raad stelt vast dat niet is gebleken van feitelijke werkzaamheden tussen 2 juni 2023 (het moment van oprichting van de Stichting) en het verstrijken van de beroepstermijn op 15 november 2024, anders dan werkzaamheden die verband hielden met het aanwenden van rechtsmiddelen tegen de (ontwerp)besluiten, zoals het indienen van zienswijzen en het indienen van de beroepschriften. Dit zijn geen feitelijke werkzaamheden zoals bedoeld in artikel 1:2, derde lid, van de Awb.⁸

De Stichting heeft daarmee onvoldoende feitelijke werkzaamheden verricht die 'in het bijzonder' bijdragen aan de verwezenlijking van haar doelstelling. Daar komt bij dat uit geen enkele actie die de Stichting heeft ondernomen, blijkt dat de Stichting zich daadwerkelijk de belangen van de toekomstige bewoners aantrekt. Uit niets blijkt dat de Stichting (ook) opkomt voor de belangen van personen met concrete interesse in de koop en/of bewoning van de te bouwen woningen.⁹

³ O.a. AbRS, 27 december 2018, ECLI:NL:RVS:2018:4292 en daarin genoemde andere uitspraken van de Afdeling.

⁴ O.a. AbRS, 8 maart 2023, ECLI:NL:RVS:2023:957, r.o. 4.2 en de daarin genoemde andere uitspraken.

⁵ <https://3wijken.nl/documenten/>.

⁶ AbRS, 8 maart 2023, ECLI:NL:RVS:2023:957, r.o. 4.2.

⁷ Gemeentebblad 2024, 418158.

⁸ O.a. AbRS, 8 maart 2023, ECLI:NL:RVS:2023:957, r.o. 4.2.

⁹ AbRS, 1 oktober 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BF3911.

Door het ontbreken van feitelijke werkzaamheden is de Stichting geen belanghebbende.¹⁰ Niettemin is het beroep van de Stichting ontvankelijk, omdat de Stichting na oprichting zienswijzen heeft ingediend over het ontwerpbestemmingsplan en het ontwerpbesluit voor de vaststelling van hogere waarden. Dit volgt uit de Varkens-in-Noodrechtspraak.¹¹ Volgens deze rechtspraak hebben namelijk ook niet-belanghebbenden toegang tot de bestuursrechter als zij een zienswijze hebben ingediend.

De raad meent dat de Stichting vanwege het ontbreken van feitelijke werkzaamheden gericht op de behartiging van de belangen van de toekomstige bewoners, niet kan opkomen voor die belangen. Ook als het beroep ontvankelijk is omdat de rechtspersoon een zienswijze naar voren heeft gebracht, moet in het kader van het relativiteitsvereiste onderzocht worden of de Stichting feitelijke werkzaamheden heeft verricht om de statutaire doelstellingen waar zij voor opkomt, te behartigen. Dat betekent dat de Afdeling, gelet op het relativiteitsvereiste, in ieder geval niet kan toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van de beroepsgronden die gaan over normen die strekken tot bescherming van de toekomstige bewoners.

Gelet op het bovenstaande zijn de beroepen ontvankelijk. Voor zover het de Stichting betreft zal, voor zover dat aan de orde is, een relativiteitsverweer worden gevoerd.

3. Gronden van beroep van [REDACTED] e.a.

Hierna worden de beroepsgronden van [REDACTED] e.a. samengevat weergegeven en telkens van een reactie voorzien.

3.1 [REDACTED]

[REDACTED] e.a. voeren aan dat er bij de vaststelling van het bestemmingsplan onvoldoende rekening is gehouden met het aspect geur. Een goed woon- en leefklimaat is niet gewaarborgd als er een grotere belasting optreedt dan 3 ouE/m³. Volgens [REDACTED] e.a. gaat de gemeente er ten onrechte vanuit dat de varkenshouderij al wordt belemmerd door de woningen aan de Achterste Weide 10a, 12 en 14, omdat op deze locaties mogelijk vergunningvrije bouwwerken, zoals mantelzorgwoningen, kunnen worden gerealiseerd.

[REDACTED] e.a. wijzen erop dat bij het bepalen of er sprake is van een belemmering moet worden uitgegaan van de feitelijke situatie, en niet een hypothetische situatie die zich in de toekomst zou kunnen voordoen. Op dit moment is uitbreiding van de varkenshouderij in de richting van de Achterste Weide nog mogelijk, waardoor [REDACTED] e.a. geen belemmering ondervinden.

Verder voeren [REDACTED] e.a. aan dat in de geurberekening die aan het bestemmingsplan ten grondslag is gelegd, ten onrechte is uitgegaan van het emissiepunt in plaats van de hoek van het bouwvlak. Zij wijzen hierbij op twee uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, te weten AbRS, 17 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:3089 en AbRS, 2 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3963.

¹⁰ AbRS, 31 januari 2024, ECLI:NL:RVS:2024:371, r.o. 1.7.

¹¹ AbRS, 4 mei 2021, ECLI:NL:RVS:2021:953.

Ten slotte merken [REDACTED] e.a. op dat er onvoldoende is ingegaan op hun zienswijze, waarin zij naar voren hebben gebracht dat het gehele bouwvlak als referentiepunt moet worden genomen en dat de afstand tot de nieuwe woningen onjuist was beschouwd. De afstand tussen de als bestaande belemmering genoemde woningen en het plangebied betreft nog een ruime marge van circa 250 meter, terwijl de afstand tussen het plangebied en het bouwvlak van [REDACTED] e.a. slechts 150 meter is.

[REDACTED] e.a. voeren aan dat in de wijzigingsbevoegdheid van artikel 3.3 van de planregels ten onrechte geen rekening is gehouden met geurhinder die in de tuinen van de nieuwe woningen kan optreden. [REDACTED] e.a. vinden artikel 3.3, sub f van de planregels onduidelijk. In die planregel is vastgesteld dat de gebruiksmogelijkheden van omliggende veehouderijen niet in onevenredige mate mogen worden aangetast of belemmerd door de op te richten woningen. Daarnaast voeren [REDACTED] e.a. aan dat hun huidige en toekomstige gebruiksmogelijkheden helemaal niet mogen worden aangetast.

[REDACTED] e.a. wijzen er op dat, op grond van de wijzigingsbevoegdheid, op veel minder dan 340 meter van het bouwvlak van de varkenshouderij woningen mogelijk kunnen worden gemaakt, mits ter plaatse sprake is van een goed woon- en leefklimaat. De invulling van deze voorwaarde is volgens [REDACTED] e.a. onduidelijk en het volledige wijzigingsgebied valt onder een hogere geurbelastingnorm (tot 5, 5 tot 6 ouE/m³), wat ruim boven de norm van 3 ouE/m³ ligt die in het gemeentelijke geurbeleid gehanteerd wordt. [REDACTED] e.a. zijn van mening dat de wijzigingsbevoegdheid daardoor onvoldoende zekerheid biedt dat de woningen pas zullen worden gerealiseerd als het geurprobleem daadwerkelijk is opgelost.

Reactie

De raad meent dat er voldoende rekening is gehouden met de geuremissie van de varkenshouderij van [REDACTED] e.a..

Het plangebied ligt in een concentratiegebied als bedoeld in artikel 1 van de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: 'Wgv') en ligt na verwezenlijking van het plan binnen de bebouwde kom¹² en naar verwachting binnen de, met in achtneming van artikel 5.109 van het Besluit kwaliteit leefomgeving, nog aan te wijzen bebouwingscontour geur. Een milieuvergunning voor een veehouderij werd, op grond van artikel 3 van de Wgv, geweigerd als de geurbelasting op een geurgevoelig object dat binnen een concentratiegebied ligt, binnen de bebouwde kom, hoger was dan 3 ouE/m³. Voor het plangebied is de Verordening geurhinder en veehouderij gemeente Duiven (2008) geen afwijkende norm vastgesteld. Daarom geldt de geurnorm van 3 ouE/m³ als uitgangspunt voor de beoordeling van de vraag in welke mate geurhinder aanvaardbaar is.

Uit het geuronderzoek¹³ van [REDACTED] blijkt dat de hoogste voorgrondbelasting, met een waarde van 5,5 ouE/m³, alleen ter plaatse van het meest oostelijke bouwvlak voorkomt. De hoogste achtergrondbelasting bedraagt 4,5 ouE/m³. Op onderstaande

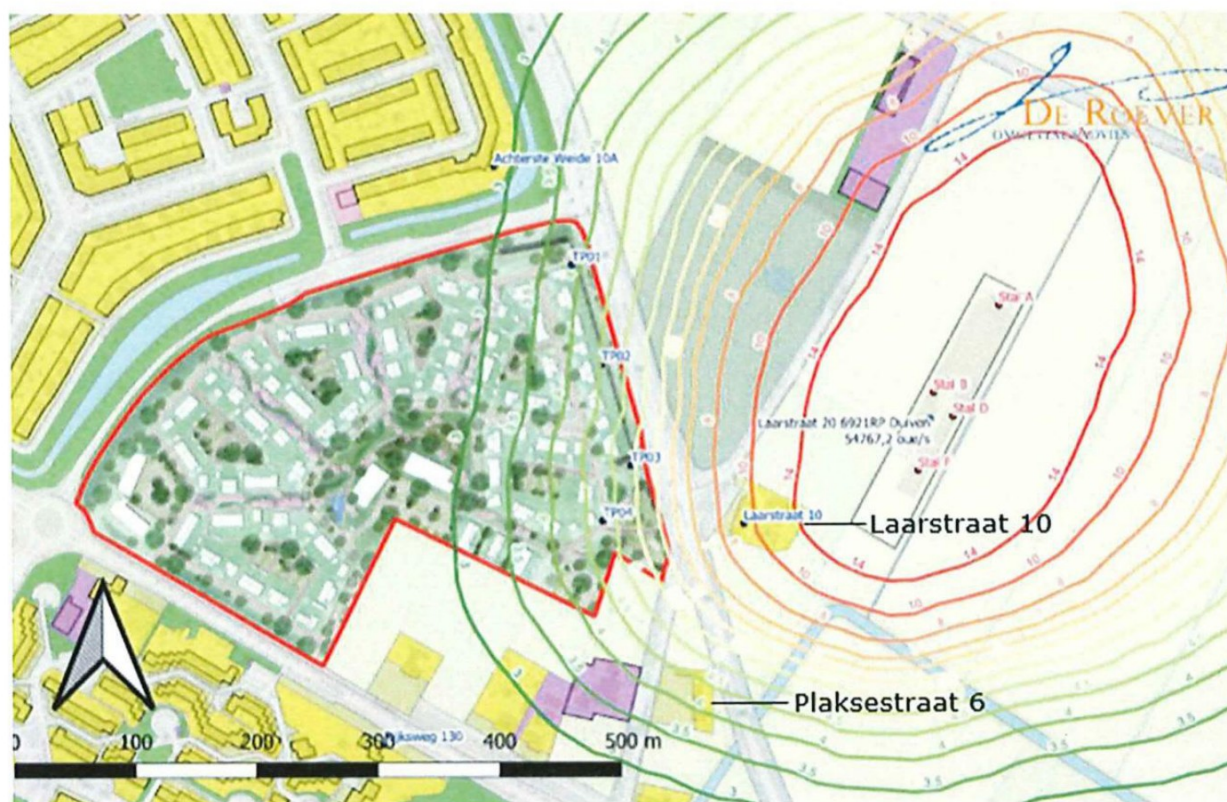
¹² Zolang in het omgevingsplan geen bebouwingscontour geur is aangewezen, geldt de bebouwde kom als bebouwingscontour geur (artikel 22.98 en tabel 22.3.10 bruidsschat).

¹³ [REDACTED], *Notitie geurbelasting*, 12 mei 2023 (bijlage 8 bij de plantoelichting).

afbeelding zijn de geurcontouren weergegeven. De voorgrondbelasting bedraagt meer dan de helft van de achtergrondbelasting en is daarom bepalend voor de hinder.¹⁴ De waarden voor de voorgrondbelasting duiden op een 'redelijk goed' woon- en leefklimaat.¹⁵

In de eerste fase kunnen de (minimaal) 180 woningen, die buiten de geurcontour liggen, probleemloos worden gerealiseerd, uitgaande van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

De beoogde woningen binnen de geurcontour kunnen pas worden gerealiseerd nadat de huidige geurcontour is opgeheven, om eventuele belemmeringen voor de varkenshouderij van [REDACTED] uit te sluiten.

Afbeelding 4: emissiepunten, toetspunten en geurcontouren (bron: geuronderzoek [REDACTED], bijlage 8 bij de plantoelichting) met de aanduiding van de woningen aan de 'Laarstraat 10' en 'Plaksestraat 6'

[REDACTED] e.a. kunnen niet worden gevolgd in hun standpunt dat de varkenshouderij de geurbelasting in de bestaande situatie, richting het plangebied zou kunnen laten toenemen. Ter plaatse van de woning aan de Plaksestraat 6, die ligt binnen de bebouwde kom, wordt de geurnorm van 3 ouE/m³ op dit moment al overschreden met 0,1 tot 1,5 ouE/m³. Als de varkenshouderij wordt uitgebreid richting het plangebied, zal de

¹⁴ AbRS, 23 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:802, r.o. 2.

¹⁵ [REDACTED], Notitie geurbelasting, 12 mei 2023, paragraaf 3.4, tabel 2 (bijlage 8 bij de plantoelichting).

geurcontour ook bij deze woning verder verschuiven, waardoor de overschrijding van de norm toeneemt. Een uitbreiding van de varkenshouderij kan ook niet zonder gevolgen blijven voor de geurbelasting ter plaatse van de woning aan de Laarstraat 10, buiten de bebouwde kom. De (maximale) 14 ouE/m³-contour overlapt de woning al. De raad stelt daarom, op basis van de feitelijke situatie, vast dat de nieuwbouw die het bestemmingsplan mogelijk maakt geen extra belemmering vormt voor de bedrijfsvoering van [REDACTED], aangezien deze al wordt beperkt door de bestaande omstandigheden.

De raad is het niet eens met [REDACTED] e.a. dat de geurberekening zou moeten uitgaan van de hoek van het bouwvlak. Het bouwvlak kan niet volledig worden benut, omdat [REDACTED] reeds wordt beperkt door (onder andere) de bestaande woning aan de Plaksestraat 6. Hierdoor is een verdere uitbreiding van de varkenshouderij richting het plangebied niet mogelijk. Zoals eerder opgemerkt, wordt de geurnorm van 3 ouE/m³ bij deze woning al overschreden, en is het niet mogelijk om nog een stal met geuremissie te bouwen of emissiepunten dicht bij de zuidelijke rand van het bouwvlak te realiseren.¹⁶ [REDACTED] kan de geurruimte richting het plangebied niet anders gebruiken dan in de vergunde situatie het geval is. Daarom is de raad terecht uitgegaan van het reëel te benutten bouwvlak en de maximaal vergunde geurcontour, die wordt bepaald door de geuremissie van stallen A, B, D en F.

De raad begrijpt niet waarom [REDACTED] e.a. de uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:3089, aanhalen. Uit het citaat in het beroepschrift volgt weliswaar het uitgangspunt dat de geurberekening in beginsel uitgaat van de randen van het bouwvlak, maar in die uitspraak (rechtsoverweging 4.5) staat ook dat de bestaande en vergunde bebouwing als uitgangspunt mag worden genomen vanwege de ligging ten opzichte van reeds bestaande geurgevoelige objecten. Dit onderschrijft het standpunt van de raad. De verwijzing naar de tussenuitspraak van 2 oktober 2024 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2024:3963, volgt de raad evenmin. Volgens de uitspraak was in die zaak geen rekening gehouden met de mogelijkheid dat de veehouderij op enig moment alsnog gebruik zou kunnen maken van mechanische ventilatie die geluid produceert. Daarom was het onderzoek onzorgvuldig. Zo'n situatie doet zich hier niet voor. De Afdeling gaat verder niet in op het betoog dat bij de betreffende plattelandswoning niet zou zijn uitgegaan van de maximale planologische mogelijkheden voor het aspect geur, omdat deze beroepsgrond niet was aangevoerd tegen het eerdere besluit (rechtsoverweging 4).

Voor zover [REDACTED] e.a. menen dat er onvoldoende is ingegaan op hun zienswijze, waarin zij naar voren hebben gebracht dat de afstand tot de nieuwe woningen onjuist was beschouwd, wijst de raad op het geuronderzoek. Hierin is weergegeven dat er geen bouwvlakken van veehouderijen zijn gelegen binnen de afstandscontour van 50 meter rondom het plangebied en dat de afstand tussen het plangebied en het bouwvlak van de

¹⁶ AbRS, 13 januari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2177, r.o. 15.2.

varkenshouderij inderdaad 150 meter bedraagt.¹⁷ De raad ziet niet in wat daar onduidelijk aan is.

Ten aanzien van de wijzigingsbevoegdheid van artikel 3.3 van de planregels voert de raad het volgende verweer.

Op grond van artikel 3.6, eerste lid, onder a, van de Wro, kan in een bestemmingsplan worden bepaald dat burgemeester en wethouders, binnen de grenzen die het plan stelt, het plan kunnen wijzigen. De raad stelt vast dat de wijzigingsbevoegdheid voldoende objectief is begrensd door de daaraan verbonden voorwaarden. De aard van de wijziging van de bestemming 'Groen' naar 'Wonen' en 'Verkeer', de aanleiding voor het opnemen van de wijzigingsbevoegdheid en de omvang van het gebied waarop de wijzigingsbevoegdheid ziet (zie de gebiedsaanduiding), zijn bovendien volstrekt helder.

Anders dan ■■■■■ e.a. stellen hoeft de 'geurhinder in de tuin' niet als apart toetscriterium vastgelegd te worden. Burgemeester en wethouders kunnen immers pas van de wijzigingsbevoegdheid gebruik maken als aan (onder andere) de volgende randvoorwaarden wordt voldaan.

- e. ter plaatse van op te richten woningen is ten tijde van de verlening van de omgevingsvergunning voor de realisatie van de woning(en) sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, gelet op de geurbelasting door omliggende veehouderijen;*
- f. de gebruiksmogelijkheden van omliggende veehouderijen worden niet in onevenredige mate aangetast of belemmerd door op te richten woningen;*

De geurhinder in de tuin heeft geen betrekking op het bestemmingsplan zelf, maar op de uitvoering van de wijzigingsbevoegdheid die, met in achtneming van de geurbelasting door veehouderijen, is begrensd door een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Een afweging van de geurhinder in tuinen van de toekomstige woningen maakt daar onderdeel van uit. Voor zover ■■■■■ e.a. het niet eens zouden zijn met de beoordeling van de geurbelasting die in het kader van de wijzigingsbevoegdheid wordt gemaakt, kunnen zij te zijner tijd opkomen tegen het ruimtelijke besluit dat de woningen mogelijk maakt.

Voor wat betreft de regel, die bepaalt dat sprake moet zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, merkt de raad het volgende op. De raad toetst bij het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid aan een goede ruimtelijke ordening. In paragraaf 4.7.2 van de plantoelichting is, concreet ten aanzien van de varkenshouderij van ■■■■■, inzichtelijk gemaakt hoe de gevolgen van de met het plan mogelijk gemaakte ontwikkeling zijn beoordeeld. In de plantoelichting is ook omschreven welke factoren de raad heeft laten meewegen bij de vraag of volgens hem een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden bereikt. Hoewel uit het geuronderzoek volgt dat op dit moment eventuele belemmeringen voor de varkenshouderij bij uitvoering van fase 2 niet zijn uitgesloten, omdat de geurcontour van 3 ouE/m³ over het plangebied loopt,¹⁸ geldt dat in de

¹⁷ ■■■■■, Notitie geurbelasting, 12 mei 2023, p. 15 (bijlage 8 bij de plantoelichting).

¹⁸ ■■■■■, Notitie geurbelasting, 12 mei 2023, p. 17 (bijlage 8 bij de plantoelichting).

toekomst alsnog aan die regel zou kunnen worden voldaan als de omstandigheden wijzigen en [REDACTED] zijn agrarisch bedrijf zou staken. Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat de wijzigingsbevoegdheid onvoldoende objectief begrensd zou zijn of bij voorbaat niet uitvoerbaar zou zijn.¹⁹

Gelet op het voorgaande heeft de raad de wijzigingsbevoegdheid in redelijkheid vastgesteld. De beroepsgrond slaagt niet.

3.2 *Spruitzones*

[REDACTED] e.a. voeren aan dat artikel 11.2 van de planregels na gewijzigde vaststelling nog steeds onduidelijk en rechtsonzeker is. Hieruit volgt dat er binnen de functieaanduiding 'specifieke vorm van groen - spruitzone' geen gevoelige functies zijn toegestaan, maar dat hiervan met een omgevingsvergunning en een planologisch besluit dat het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen uitsluit tot een afstand van 50 meter, kan worden afgeweken. Volgens [REDACTED] e.a. zou dit voor onder andere het perceel G 615 een forse belemmering betekenen.

[REDACTED] e.a. voeren verder aan dat er binnen de bestemming 'Groen' en de functieaanduiding 'specifieke vorm van groen - spruitzone' gevoelige activiteiten zijn toegestaan, zoals speel- en parkeervoorzieningen. [REDACTED] e.a. wijzen erop dat het, ondanks de verbodsbepaling, mogelijk wordt gemaakt om binnen 50 meter van hun perceel gevoelige activiteiten toe te staan. Volgens [REDACTED] e.a. is het hierdoor onduidelijk of langdurig menselijk verblijf op de locatie wordt uitgesloten. Zij wijzen op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 mei 2024, ECLI:NL:RVS:2024:204 en uitspraak van 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3023, waaruit volgens [REDACTED] e.a. volgt dat een parkeerterrein als gevoelige functie kan worden aangemerkt.

[REDACTED] e.a. wijzen erop dat de verbodsbepaling ook geldt voor de woonbestemming die direct tegen het teeltperceel aanligt. Van een voorrangsregel of een voorwaardelijke verplichting is geen sprake, wat betekent dat wonen rechtstreeks is toegestaan.

Reactie

Vooraf merkt de raad op dat [REDACTED] e.a. niet duidelijk maken of en in hoeverre de afwijkingsregeling zorgt voor een feitelijke belemmering van de gebruiksmogelijkheden van het perceel G 615.

Op grond van artikel 3.6, eerste lid, onder c, van de Wro, kan in een bestemmingsplan worden bepaald dat, met in achtneming van bij het plan te geven regels, met een omgevingsvergunning kan worden afgeweken van bepaalde planregels. In artikel 11.2, onder b, van de planregels staat kortgezegd dat burgemeester en wethouders gevoelige functies pas binnen het aangeduide gebied kunnen toestaan, als het gebruik van chemische gewasbeschermingsmiddelen in een zone van 50 meter is uitgesloten en dergelijke gewasbeschermingsmiddelen ten tijde van het verlenen van de

¹⁹ AbRS, 27 januari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:173, r.o. 7.4.

omgevingsvergunning niet worden toegepast. De raad meent dat daardoor in voldoende mate is bepaald in welke gevallen en op welke wijze gebruik mag worden gemaakt van de afwijkingsbevoegdheid. Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat de afwijkingsregeling onvoldoende objectief begrensd zou zijn of bij voorbaat niet uitvoerbaar zou zijn.²⁰ Voor zover ■■■ e.a. het niet eens zouden zijn met een op grond van de afwijkingsbevoegdheid verleende omgevingsvergunning, kunnen zij daartegen opkomen.

De raad volgt ■■■ e.a. niet ten aanzien van de veronderstelde onduidelijkheid over de bestemming 'Groen'. Dat er speelvoorzieningen en parkeervoorzieningen zijn toegestaan binnen deze bestemming, betekent niet dat er een mogelijkheid bestaat tot langdurig menselijk verblijf. De algemene gebruiksregel van artikel 11.2, onder a, van de planregels sluit gevoelige functies voor gewasbeschermingsmiddelen, binnen gronden met de functieaanduiding 'specifieke vorm van groen - spuitzone', immers uit.

De beroepsgrond slaagt niet.

3.3 Financiële uitvoerbaarheid

■■■ e.a. voeren aan dat het bestemmingsplan financieel niet uitvoerbaar is. ■■■ e.a. merken op dat er geen exploitatieplan aan het bestemmingsplan ten grondslag ligt en dat de gronden waarop het plan wordt ontwikkeld niet in eigendom zijn van de gemeente of de projectontwikkelaar. Onder verwijzing naar vaste rechtspraak had de raad daarom volgens ■■■ e.a. redelijkerwijs moeten inzien dat het plan om financieel- economische of andere redenen niet uitvoerbaar is. ■■■ e.a. menen dat de raad onvoldoende heeft gemotiveerd en aannemelijk heeft gemaakt dat het kostenverhaal is verzekerd. Volgens ■■■ e.a. is er ten onrechte geen exploitatieplan vastgesteld, waardoor er sprake is van strijd met artikel 6.12, eerste lid, van de Wro. Hierbij wijzen ■■■ e.a. op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 april 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1652.

Reactie

Op grond van vaste rechtspraak kan een betoog over de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan, waaronder de financieel-economische uitvoerbaarheid, alleen leiden tot vernietiging van dat plan als de raad redelijkerwijs had moeten inzien dat het plan om financieel-economische of andere redenen op voorhand niet uitvoerbaar is. ■■■ e.a. gaan eraan voorbij dat in de plantoelichting wordt vermeld dat er een anterieure overeenkomst is gesloten tussen de gemeente en de initiatiefnemer. De initiatiefnemer heeft de gronden van ■■■ e.a. die in het plangebied liggen, van ■■■ e.a. gekocht. De initiatiefnemer heeft op grond van de gemaakte afspraken een onherroepelijke en onvoorwaardelijke aanspraak op levering van de betreffende gronden. De initiatiefnemer heeft een anterieure overeenkomst met de gemeente gesloten. Daarmee is het kostenverhaal voldoende anderszins verzekerd, zodat de raad geen exploitatieplan

²⁰ O.a. AbRS, 13 februari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ1268, r.o. 2.8 (inzake geluid) en AbRS, 17 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2576, 8.2.

hoefde vast te stellen.²¹ De vergelijking met de Afdelingsuitspraak van 26 april 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1652, die Otten e.a. aanhalen, gaat niet op. In dat geval was er geen anterieure overeenkomst gesloten en was het kostenverhaal niet voldoende verzekerd.

De beroepsgrond slaagt niet.

3.4 Tussenconclusie

Het beroep van [REDACTED] e.a. is ongegrond.

4. Gronden van beroep van [REDACTED]

Hierna worden de beroepsgronden van [REDACTED] samengevat weergegeven en telkens van een reactie voorzien.

4.1 Richtafstanden

[REDACTED] voert aan dat de woningen die het bestemmingsplan mogelijk maakt, binnen de milieuruimte van zijn aannemersbedrijf mogen worden gebouwd en daardoor zijn bedrijfsvoering beperken. [REDACTED] merkt op dat zijn bedrijf in milieucategorie 3.1 valt en dat deze milieucategorie voor het hele bestemmingsvlak 'Bedrijf' geldt. Volgens [REDACTED] bedraagt de afstand tot de woonbestemming van het bestemmingsplan ongeveer 45 meter, terwijl de aanbevolen richtafstand 50 meter is. [REDACTED] wijst erop dat geen motivering is gegeven voor het afwijken van de richtafstand.

Reactie

De raad is met [REDACTED] eens dat de afstand van tussen het bestemmingsvlak 'Bedrijf' en het bestemmingsvlak 'Wonen' waarin het bestemmingsplan voorziet, net geen 50 meter bedraagt. Op onderstaande luchtfoto's met de planverbeeldingen is te zien dat deze afstand 46 meter bedraagt. De raad heeft de afstand van het aannemersbedrijf van [REDACTED] tot de nieuwbouw in redelijkheid aanvaardbaar mogen achten. Ter toelichting strekt het volgende.

Het perceel van [REDACTED] heeft deels een bedrijfsbestemming, met de functieaanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – aannemersbedrijf', dat is aangeduid op de planverbeelding in de (rechter) onderstaande luchtfoto.

²¹ O.a. Vz. AbRS, 14 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4654, r.o. 4.

Luchtfoto's: het bestemmingsvlak 'Wonen' dat het bestemmingsplan mogelijk maakt en het bestemmingsvlak 'Bedrijf' van het bestemmingsplan Duiven-Noord.

Het bestemmingsplan Duiven – Noord (2010) heeft geen milieucategorie toegekend aan het perceel van [REDACTED]. Volgens de VNG-handreiking Bedrijven en Milieuzonering geldt milieucategorie 2 (bedrijfsoppervlak <1.000 m²) of milieucategorie 3.1 (bedrijfsoppervlak >1.000 m²). In het bestemmingsplan Duiven – Noord noch in de Staat van Bedrijfsactiviteiten, is een omschrijving gegeven van het begrip bedrijfsoppervlak.

Op het deel van het perceel waar de bestemming 'Bedrijf' aan is toegekend kunnen zowel binnen als buiten het bedrijfsgebouw bedrijfsactiviteiten worden uitgeoefend. Het deel van het perceel waar de bestemming 'Bedrijf' aan is toegekend, heeft een oppervlakte van circa 1770 m². Gelet hierop is de raad uitgegaan van een bedrijfsoppervlak van meer dan 1000 m², zodat het aannemersbedrijf van [REDACTED] op grond van de VNG-handreiking Bedrijven en Milieuzonering in categorie 3.1 valt.²² Hiervoor geldt een richtafstand van 50 meter.

Hoewel deze richtafstand niet wordt gehaald, is de afstand van het aannemersbedrijf van [REDACTED] tot de nieuwbouw in redelijkheid aanvaardbaar. Van belang is dat de afstand 46 meter bedraagt. Gelet op de beperkte werkzaamheden van het bedrijf van [REDACTED] (het betreft een eenmanszaak zonder personeel) staat voldoende vast dat ter plaatse van de nieuwe woningen sprake zal zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Daarbij is relevant dat voor zover [REDACTED] werkzaamheden ontplooit die geluid veroorzaken, deze werkzaamheden vrijwel altijd in het bedrijfsgebouw

²² AbRS, 10 februari 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BL3330, r.o. 2.2.3.

plaatsvinden. De afstand van de nieuwbouw tot het bouwvlak op het perceel van [REDACTED], waar binnen het bedrijfsgebouw staat, bedraagt circa 70 meter. Ter plaatse van de nieuwbouw zal, gelet op deze afstand, sprake zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Daarbij komt verder nog dat het bestemmingsplan Duiven – Noord al voorziet in een woonbestemming die dichterbij is dan de nieuwe woningen die het bestemmingsplan mogelijk maakt. De kortste afstand tot deze woonbestemming is circa 10 meter. De nieuwbouw zorgt daarom niet voor een (extra) belemmering van de bedrijfsvoering van [REDACTED]

De raad heeft, gelet op het bovenstaande, in redelijkheid kunnen vaststellen dat er ter plaatse van de nieuwbouw een aanvaardbaar woon- en leefklimaat zal zijn en dat de nieuwe woningen de bedrijfsvoering van [REDACTED] niet belemmeren. De beroepsgrond slaagt niet.

4.2 Parkeren

[REDACTED] voert aan dat [REDACTED] bij de berekening van de parkeerbehoefte ten onrechte is uitgegaan van 286 woningen, omdat het bestemmingsplan 300 woningen mogelijk maakt. Volgens [REDACTED] bedraagt de parkeerbehoefte van de 14 woningen, die [REDACTED] buiten haar beoordeling heeft gelaten, 33 parkeerplaatsen. Daarnaast wijst [REDACTED] erop dat uit het rapport van [REDACTED] blijkt dat er in het openbaar gebied een tekort is van 18 parkeerplaatsen. Volgens [REDACTED] is maatwerk niet mogelijk, omdat de gemeente gebonden is aan de Parkeernormennota Duiven. [REDACTED] voert aan dat te parkeernota zelf geen ruimte geeft om af te wijken en dat er geen bijzondere omstandigheden zijn die het afwijken van de beleidsregel rechtvaardigen.

Reactie

Het valt niet te verwachten dat er in de nabijheid van het perceel van [REDACTED] zal worden geparkeerd, mocht het aantal van 487 parkeerplaatsen²³ onvoldoende zijn. Dit komt volgens de raad door de afstand van de woning van [REDACTED] tot de nieuwe woningen die het bestemmingsplan mogelijk maakt, de stedenbouwkundige inrichting (woningen zullen in hofjes worden gebouwd) en de Rijksweg (waar langs niet kan worden geparkeerd) die tussen de woning van [REDACTED] en het plangebied ligt.

[REDACTED] kan zich niet met succes beroepen op de belangen van anderen, zoals het belang van de bewoners bij parkeerbehoefte ter plaatse van hun woningen. Daar verzet het relativiteitsvereiste zich tegen. Voor zover uw Afdeling hierin niet meegaat, wordt het volgende verweer gevoerd.

Anders dan [REDACTED] veronderstelt, is de raad niet gebonden aan de Parkeernormennota Duiven van burgemeester en wethouders. Althans niet in die zin dat de raad een grondslag of bijzondere omstandigheden nodig heeft om een bestemmingsplan in afwijking van deze beleidsregels vast te stellen. De raad maakt een eigen afweging met het oog op een goede ruimtelijke ordening.

²³ Conform het stedenbouwkundig plan 172 parkeerplaatsen op eigen terrein en 315 parkeerplaatsen in het openbaar gebied (plantoelichting, p. 17).

De raad heeft zich hierbij in redelijkheid op het parkeeronderzoek²⁴ van [REDACTED] kunnen baseren. De parkeerbehoefte is door [REDACTED] bepaald op grond van het stedenbouwkundige plan, waarin 286 woningen zijn voorzien. Van de in totaal 286 woningen beschikken 91 woningen over een parkeervoorziening op eigen terrein, zoals een enkele of dubbele oprit, al dan niet met een garage. Op grond van de parkeernormen en rekenmethodiek van de Parkeernormennota Duiven (hierna: 'de parkeernota')²⁵ tellen deze voorzieningen mee als 172 parkeerplaatsen op eigen terrein. Daarnaast wordt voorzien in 315 parkeerplaatsen in openbaar gebied. Conform de parkeernota is de parkeerbehoefte in openbaar gebied 383 parkeerplaatsen. Met het toepassen van dubbelgebruik aan de hand van aanwezigheidspercentages is de parkeerbehoefte op het maatgevende moment (werkdagavond) 333 parkeerplaatsen. Met een openbaar parkeeraanbod van 315 parkeerplaatsen is hierdoor sprake van een tekort van 18 parkeerplaatsen op het maatgevende moment.

De raad acht dit tekort aanvaardbaar. Uit data en onderzoeken blijkt namelijk, zoals [REDACTED] uiteen heeft gezet,²⁶ dat de bezoekersnorm van 0,3 parkeerplaatsen per woning te hoog is en wordt een parkeernorm van 0,15 parkeerplaatsen per woning (rest bebouwde kom) geadviseerd. Er is gekozen om passende bezoekersparkeernormen (maatwerk) te hanteren, van 0,2 parkeerplaatsen voor gestapelde woningen en 0,3 parkeerplaatsen voor grondgebonden woningen. Met het toepassen van dubbelgebruik aan de hand van aanwezigheidspercentages is de parkeerbehoefte op het maatgevende moment (werkdagavond) 273 parkeerplaatsen. Dit resulteert in een overschot van 42 parkeerplaatsen.²⁷

[REDACTED] stelt dat [REDACTED] niet van het stedenbouwkundig plan heeft kunnen uitgaan, omdat de 14 woningen (300 woningen – 286 woningen van het stedenbouwkundig plan) zorgen voor een parkeerdruk van 33 parkeerplaatsen die volgens hem niet is meegenomen. De raad deelt deze opvatting niet. In onderstaande tabel zijn de 14 woningen onderverdeeld in het vastgestelde woningbouwprogramma. Hierbij is onderscheid gemaakt in de verschillende type woningen en is de hoogste parkeernorm als uitgangspunt genomen.

	Aantal woningen conform percentage	Aantal woningen per categorie	Parkeernorm volgens maatwerk		Parkeerbehoefte
Sociale huur, min. 15%	2,1	3	appartement	0,9	2,7
			rijwoning	1,2	3,6

²⁴ [REDACTED], *Parkeeronderbouwing Plakse Weide Duiven*, 11 mei 2023 (bijlage 12 bij de plantoelichting).

²⁵ Besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Duiven houdende regels omtrent parkeren Parkeernormennota Duiven, 3 februari 2018.

²⁶ [REDACTED], *Parkeeronderbouwing Plakse Weide Duiven*, 11 mei 2023, p. 9 (bijlage 12 bij de plantoelichting).

²⁷ Idem, p. 16 (bijlage 12 bij de plantoelichting).

Middeldure huur, circa 10%	1,4	1	appartement	1,2	1,2
Betaalbare koop, min. 20%	2,8	3	appartement	1,3	3,9
			rijwoning	2	6
Middeldure koop, 25%	3,5	3	rijwoning	2	6
Dure koop, max. 30%	4,2	4	tweekapper	2,1	8,4
			vrijstaand	2,3	9,2
totaal		14			26

Tabel: parkeerdruk 14 woningen conform woningbouwprogramma.

De 14 woningen resulteren in een parkeerdruk van 26 parkeerplaatsen. Als er 300 woningen zouden worden gerealiseerd, dat wil zeggen 14 meer woningen dan de 286 woningen uit het stedenbouwkundig plan, dan zal het door [REDACTED] berekende overschot niet 42 parkeerplaatsen bedragen, maar 16 parkeerplaatsen. Er zijn dus nog steeds voldoende parkeerplaatsen. Het bestemmingsplan voorziet dus hoe dan ook in voldoende parkeerplaatsen.

De raad wil daarbij niet onbenoemd laten dat de verplichting om in voldoende parkeergelegenheid te voorzien ook is geborgd in de wijzigingsbevoegdheid van artikel 3.3 van de planregels. In de eerste fase worden 180 tot maximaal 200 woningen gerealiseerd (artikel 3.3, onder a, van de planregels). Uit het onderzoek van [REDACTED] en het stedenbouwkundig ontwerp van 3 mei 2023 volgt dat binnen ieder bouwveld kan worden voorzien in de parkeerplaatsen die nodig zijn om in de parkeerbehoefte die het betreffende bouwveld met zich meebrengt, te voorzien. Op het moment dat slechts een deel van het plan wordt gerealiseerd, bijvoorbeeld uitsluitend fase 1, kan daarom nog steeds aan de parkeernorm voldaan worden. De volledige realisatie van (maximaal) 300 woningen kan pas aan de orde zijn als gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid. Op grond van artikel 3.3, onder d, van de planregels kan de bestemming pas worden gewijzigd naar 'Wonen' en 'Verkeer' als vaststaat dat voldoende parkeergelegenheid wordt gerealiseerd, overeenkomstig de parkeernormen die zijn aangegeven in artikel 14 van de planregels.

De beroepsgrond slaagt niet.

4.3 Archeologie

[REDACTED] vindt dat artikel 8.2 sub b van de planregels te vrijblijvend is geformuleerd. Volgens [REDACTED] moet het bevoegd gezag voorwaarden aan de omgevingsvergunning verbinden als uit een archeologisch rapport volgt dat archeologische waarden in de grond kunnen of worden verstoord.

Reactie

Artikel 8.2 sub b van de planregels strekt tot het bescherming van het algemeen belang van archeologische waarden en niet tot het belang van [REDACTED] om gevrijwaard te blijven van nadelige gevolgen van een omgevingsvergunning voor zijn woon- of leefklimaat of zijn bedrijfsvoering. Dat [REDACTED] eigenaar is van een perceel in de nabijheid van het plangebied betekent nog niet dat hij in rechte kan opkomen voor het algemene belang van bescherming van archeologische waarden.²⁸ Zijn belang is ook niet verweven met het algemeen belang dat de normen uit de planregel en de Monumentenwet 1998 beogen te beschermen.²⁹ Het relativiteitsvereiste verzet zich tegen de inhoudelijke beoordeling van deze beroepsgrond.

De beroepsgrond slaagt niet.

4.4 Privacy

[REDACTED] voert aan dat zijn privacy onaanvaardbaar wordt aangetast door de woningbouw die het bestemmingsplan mogelijk maakt. [REDACTED] merkt op dat het bestemmingsplan voorziet in hoogbouw op korte afstand van zijn woning, terwijl het gebied momenteel bestaat uit onbebouwde agrarische gronden. Daarnaast wijst [REDACTED] op de ontsluiting van het plangebied. Hij vreest dat het licht van koplampen hinderlijk zal schijnen elke keer wanneer een voertuig het plangebied verlaat.

Reactie

[REDACTED] maakt de gestelde inbreuk op zijn privacy door het beoogde appartementengebouw en lichthinder door koplampen, niet concreet.

Voor het appartementengebouw dat is voorzien tegenover de woning van [REDACTED], geldt een maximale bouwhoogte van 14 meter. De afstand tussen de gevel van de woning van [REDACTED] en het bouwvlak bedraagt circa 35 meter. Tussen het bouwvlak en de woning staan bomen langs de Rijksweg. Deze bomen staan buiten het plangebied en blijven behouden. De gevel van de woning van [REDACTED] heeft twee raampartijen. Het raam ter hoogte van de begane grond betreft een hoekraam. Gelet op de afstand tot het appartementengebouw en de bomen, die een deel van het jaar het zicht beperken, acht de raad het niet aannemelijk dat er vanuit het beoogde appartementengebouw zicht is in de woning van [REDACTED]. Het bestemmingsplan leidt daarom niet tot een onaanvaardbare aantasting van de privacy van [REDACTED]. Ook anderszins is geen sprake van een onaanvaardbare aantasting van zijn woon- en leefklimaat. Geen van de ontsluitingen van het plangebied is tegenover de woning van [REDACTED] gesitueerd. Voor inschijnende koplampen van verkeer dat vanaf het plangebied de weg opdraait, hoeft [REDACTED] dus niet bevreesd te zijn.

De beroepsgrond slaagt niet.

²⁸ AbRS, 11 november 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2706, r.o. 10.74 en de daarin genoemde uitspraken.

²⁹ Idem, r.o. 10.75 en de daarin genoemde uitspraken.

4.5 Tussenconclusie

Het beroep van [REDACTED] is ongegrond.

5. Gronden van beroep van de Stichting

Hierna worden de beroepsgronden van de Stichting samengevat weergegeven en telkens van een reactie voorzien. Eerst volgt de reactie op de beroepsgronden gericht tegen het bestemmingsplan (paragrafen 5.1 – 5.7), daarna de reactie op de beroepsgronden die betrekking hebben op het hogere waardenbesluit (paragrafen 5.8 – 5.12).

5.1 Participatie en belangenafweging

De Stichting voert aan dat het participatieproces niet voldoet aan de vooraf gestelde voorwaarden. Daarnaast merkt de Stichting op dat het vastgestelde bestemmingsplan afwijkt van het ontwerpbestemmingsplan. Hierbij wijst de Stichting op de planverbeelding, die volgens haar 50% afwijkt van het de planverbeelding in het ontwerp, omdat daar voor de gronden van fase 2 nog de bestemming 'Wonen' was ingetekend. Volgens de Stichting mag een dergelijk grote wijziging niet worden doorgevoerd zonder inspraak.

De Stichting voert verder aan dat de adviezen van de Veiligheidsregio en de GGD zonder motivering ter zijde zijn gelegd. Volgens de Stichting blijkt hieruit dat de veiligheid en de gezondheid van toekomstige bewoners onderschikt is gemaakt aan het bouwen van zoveel mogelijk woningen in een relatief klein gebied dat geklemd ligt tussen drukke wegen.

Reactie

De raad verwijst korthedshalve naar het 'Ontwikkelpplan Plakse Weide', dat als bijlage 1 bij de plantoelichting is gevoegd. Hierin wordt het participatietraject dat is doorlopen beschreven. Het participatietraject bestond uit meerdere drukbezochte bijeenkomsten, aanvullende gesprekken tussen de projectontwikkelaars KlaassenGroep en BPD en de bewonersgroepen die de Stichting nu vertegenwoordigt, en een alternatievenstudie. De raad is van mening dat (ook) inwoners en omwonenden op die manier voldoende zijn betrokken in het besluitvormingsproces. De raad merkt voor de volledigheid op dat er geen wettelijke verplichting geldt om voorafgaand aan het besluit omtrent vaststelling van een bestemmingsplan een participatief traject te doorlopen. Het enkele feit dat het participatieproces niet voldoet aan de verwachting van de Stichting kan daarom volgens vaste rechtspraak niet tot vernietiging van een bestemmingsplan leiden.

De Stichting kan niet worden gevolgd in het standpunt dat het bestemmingsplan opnieuw ter inzage had moeten worden gelegd. De wijzigingsbevoegdheid die ten opzichte van het ontwerp is toegevoegd aan het vastgestelde bestemmingsplan, heeft niet tot gevolg dat een wezenlijk ander plan is vastgesteld. Van een naar aard en omvang wezenlijk ander plan is geen sprake. De wijzigingsbevoegdheid maakt het mogelijk om de beoogde woningbouw gefaseerd te ontwikkelen.

De veiligheid en gezondheid van toekomstige bewoners is niet onderschikt aan het realiseren van de woningen.

De adviezen van de Veiligheidsregio en de GGD zijn, in tegenstelling tot wat de Stichting stelt, niet genegeerd. De raad verwijst naar de ruimtelijke onderbouwing in bijlage 7 bij de plantoelichting. Voor zover de GGD adviseert om de werkelijke geluidbelasting te toetsen en om na te gaan of er rust ter plaatse van de nieuwe woningen kan worden gecreëerd, verwijst de raad naar de reactie onder 5.4 van het verweerschrift. Verder is in de ruimtelijke onderbouwing en in paragraaf 2.4.2 van de zienswijzennota uitgelegd waarom het advies van de GGD over geur niet is overgenomen. De GGD raadt aan om geen woningen te bouwen binnen 250 meter van een stal. De raad hecht echter meer waarde aan het realiseren van de woningen, waarvan er slechts enkele binnen 250 meter van stal F liggen, om in de woningbehoefte te voorzien, dan aan het belang om uit voorzorg rekening te houden met (eventuele) gezondheidsrisico's. Daarbij acht de raad van belang dat het bestemmingsplan voldoet aan de geurnormen uit de Wet geurhinder en veehouderij en de Verordening geurhinder en veehouderij gemeente Duiven. Aan het vereiste van een ruimtelijke ordening is voldaan.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.2 Bestemming 'Groen' en spuitzones

De Stichting voert aan dat bestemmingsomschrijving 'Groen' onduidelijk is. Hieronder zijn ook wegen, straten of parkeervoorzieningen begrepen. Daardoor weten toekomstige bewoners niet waar daadwerkelijk groenvoorzieningen zullen worden aangelegd. De Stichting voert verder aan dat de wijzigingsbevoegdheid van artikel 3.3 van de planregels en de afwijkmogelijkheid in artikel 11.2 van de planregels onvoldoende zijn bepaald. De norm van 'een aanvaardbaar woon- en leefklimaat' van artikel 3.3 van de planregels is volgens de Stichting onvoldoende concreet. De Stichting meent dat de afwijkmogelijkheid in relatie tot de spuitzone, artikel 11.2 van de planregels, vage voorwaarden bevat. Daardoor is een goed woon- en leefklimaat niet geborgd.

Reactie

De raad meent dat het belang van (toekomstige) bewoners te onbepaald is om te kunnen opkomen tegen de planregels die de Stichting inroept. De statutaire doelstelling van de Stichting is zo veelomvattend dat deze onvoldoende onderscheidend is. De bestemmingsomschrijving 'Groen', de wijzigingsbevoegdheid en de afwijkgeregeling maken bovendien geen inbreuk op de leefbaarheid van de (toekomstige) bewoners. Daarvoor is de impact van deze planregels op de toekomstige leefbaarheid te beperkt van omvang. De uitvoering van de regels kan invloed hebben op de leefbaarheid in het plangebied, wat aan de toekomstige bewoners is om te bepalen. Het relativiteitsvereiste staat aan de vernietiging van het bestemmingsplan in de weg, omdat de algemene belangen die de Stichting zegt te behartigen – de leefbaarheid voor (toekomstige) bewoners en de bewonersgroepen – niet voldoende samenvallen met de te beschermen belangen van de normen waar de Stichting een beroep op doet.³⁰ Voor zover uw Afdeling hierin niet meegaat, wordt het volgende aangevoerd.

³⁰ AbRS, 11 november 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2706, r.o. 6.6 (overzichtsuitspraak).

De raad stelt voorop dat de manier waarop de bestemming 'Groen' wordt ingericht niet in een bestemmingsplan hoeft te worden geregeld. Het aanleggen van groen heeft namelijk geen betrekking op het plan zelf, maar op de uitvoering daarvan. Uitvoeringsaspecten kunnen in deze procedure niet aan de orde komen.³¹ De wijzigingsbevoegd in artikel 3.3 van de planregels en de afwijkregeling van artikel 11.2 van de planregels zijn volgens de raad voldoende objectief begrensd en uitvoerbaar. Het gebruik van open normen zoals 'een aanvaardbaar woon- en leefklimaat' levert op zichzelf nog geen strijd met de rechtszekerheidsbeginsel op.³² De raad verwijst korthedshalve naar de reactie onder 3.1 en 3.2 van het verweerschrift.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.3 Verkeer, verkeersveiligheid en parkeren

De Stichting voert aan dat de verkeersintensiteiten te laag zijn ingeschat. Volgens de Stichting is het aantal woningen door inbreiding te laag ingeschat en is geen rekening gehouden met onzekerheden en met woningbouw in Ploen-Noord en Biezenkampen. De Stichting verwijst naar het Mobiliteitsplan Duiven 2016 – 2026 (■■■■■■, 2016) en het rapport Uitbreiding woningbouw (■■■■■■, oktober 2020). Volgens de Stichting zullen hierdoor grote verkeersknelpunten ontstaan. De Stichting wijst op de Netwerkanalyse uitgevoerd door SWECO (8 november 2022) (bijlage 14 bij de plantoelichting). Uit deze analyse volgt volgens de Stichting dat in geval van scenario C onacceptabele knelpunten ontstaan op de kruising Vergertlaan/Rijksweg, de kruising Vergertlaan/Schapenweide en op de Vergertweg zelf. Ook is de Stichting van mening dat er voor fietsers een verkeersonveilige situatie zal ontstaan.

De Stichting voert verder aan dat het bestemmingsplan in strijd is met het bestemmingsplan 'Parapluplan Parkeren Duiven' en met de Parkeernormennota Duiven 2018. Het plangebied is volgens de Stichting te klein voor 286 woningen met voldoende parkeerplaatsen. Zonder motivering wordt in minder parkeerplaatsen voorzien dan op basis van het paraplubestemmingsplan en het beleid zijn vereist.

Reactie

De Stichting maakt niet duidelijk op grond waarvan zij meent dat de verkeersintensiteit te laag zou zijn ingeschat. De Stichting heeft niet inzichtelijk gemaakt wat er precies wordt bedoeld met de te lage inschatting van het aantal woningen door inbreiding en woningbouw, welk gevolg dit heeft voor de verkeersintensiteit en welk aandeel de beoogde ontwikkeling van het bestemmingsplan hierin heeft. Er is ook geen contra-expertise overgelegd.

Dat er met te lage verkeersintensiteiten gerekend zou zijn en dat er verkeersknelpunten zullen ontstaan, is niet juist. De Notitie verkeersafwikkeling (2022)³³ en het addendum

³¹ AbRS, 9 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4095, r.o. 8.1., 8 februari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:485 en 2 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:654.

³² Zie ook AbRS, 14 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2772, r.o. 16.1 ■■■■■■

³³ (■■■■■■), Notitie Verkeersafwikkeling, 17 februari 2022 (bijlage 3 bij de plantoelichting).

(2023)³⁴ van [REDACTED] zijn aan het bestemmingsplan ten grondslag gelegd. Het addendum is een actualisatie van het onderzoek op grond van het nieuwe verkeersmodel Arnhem-Nijmegen, versie 2023.

Het plangebied met 300 woningen heeft een ritgeneratie van circa 1.800 mvt per etmaal.³⁵ De verkeerstoename is in kaart gebracht. De tabel hieronder maakt de verkeersgeneratie van het plangebied ten opzichte van het verkeersaanbod in 2020, voor Corona, op omliggende wegen inzichtelijk.

weg	2020 pre-corona	2020 met Plakse Weide
1 Rijksweg ten oosten van de rotonde Vergertlaan	4.400	6.200 (+41%)
2 Vergertlaan ten westen van de Schapenweide	11.400	13.200 (+16%)
3 Vergertlaan ten oosten van de Schapenweide	12.900	14.700 (+14%)
4 Oostsingel ten zuiden van de Vergertlaan	15.900	17.700 (+11%)

Tabel: verkeersgeneratie Plakse Weide ten opzichte van omliggende wegen (bron: Notitie verkeersafwikkeling, [REDACTED] (bijlage 3 bij plantoelichting).

Afbeelding 5: omliggende wegen (bron: Notitie verkeersafwikkeling, [REDACTED] (bijlage 3 bij plantoelichting).

³⁴ [REDACTED], Addendum Verkeersafwikkeling woningbouwlocatie Plakse Weide, 3 november 2023 (bijlage 13 bij de plantoelichting).

³⁵ [REDACTED], Notitie Verkeersafwikkeling, 17 februari 2022, p. 7 en 8 (bijlage 3 bij de plantoelichting).

In het verrichte onderzoek is een autonome groei tot 2030/2032 meegenomen. Ook zijn de gevolgen van de doortrekking van de A15 beschouwd. Uit de vergelijking van de situatie met en zonder de woningbouwontwikkeling die het bestemmingsplan mogelijk maakt, blijkt dat de woningbouw in de Plakse Weide relatief weinig bijdraagt aan de toename van de verkeersintensiteit rondom het plangebied.³⁶

Er zijn drie ontsluitingsvarianten onderzocht. Voor de toekomstige verkeersdoorstroming is de afwikkeling van het verkeer op een aantal kruispunten bepalend. Daarom heeft de raad, op basis van het advies van [REDACTED],³⁷ gekozen voor ontsluitingsvariant 1. Deze variant houdt in dat het plangebied via twee ontsluitingen op de Rijksweg wordt aangesloten.

De woonwijk Plakse Weide wordt daardoor aangesloten op de weg die in de referentiesituatie nog het minst druk is. De toekomstige verkeersintensiteit op deze weg, rekening houdend met de doortrekking van de A15 en de woningbouwontwikkeling die het bestemmingsplan mogelijk maakt, past goed binnen de ontsluitingsfunctie die de weg heeft.

Tot slot merkt de raad op dat het addendum aantoont dat de conclusies over de ontsluiting van het plangebied via de Rijksweg, op basis van het huidige verkeersmodel (2023), overeenkomen met de bevindingen van het oude verkeersmodel (2021).³⁸

De vrees van de Stichting dat er onaanvaardbare knelpunten in de verkeersafwikkeling optreden, deelt de raad niet. In opdracht van de gemeente heeft SWECO in de Netwerkanalyse Verkeer, bijlage 14 bij de plantoelichting, een verkenning uitgevoerd naar de toekomstige doorstroming van het verkeer. SWECO heeft in haar analyse rekening gehouden met alle geplande woningbouwprojecten en netwerkwijzigingen, waaronder het ViA15-project. Uitgaande van het scenario dat alle woningbouwplannen voor of rond 2030 worden gerealiseerd en dat alle andere toekomstige ontwikkelingen en netwerkwijzigingen doorgaan, is het duidelijk dat er infrastructuurmaatregelen nodig zijn op de kruispunten Vergertlaan – Schapenweide, Vergertlaan – Rijksweg en Westsingel – Rijksweg. Voor elk van deze kruispunten zijn verschillende oplossingsmogelijkheden verkend, die in deze procedure niet aan de orde kunnen komen. Het bestemmingsplan voorziet, zoals eerder is uiteengezet, voor de autonome ontwikkeling van de Plakse Weide in een verantwoorde verkeersafwikkeling. De manier waarop omliggende kruispunten in de toekomst mogelijk worden aangepast, waarbij het onzeker is of alle ontwikkelingen die gepland zijn daadwerkelijk worden gerealiseerd, hoeft en kan niet in het bestemmingsplan te worden geborgd. Verkeerstechnische aspecten hebben namelijk geen betrekking op het plan zelf. Voor de beoogde nieuwe ontwikkelingen moet een planologische procedure doorlopen worden. In die procedure zal de verkeersafwikkelingen (opnieuw) beoordeeld worden en kunnen eventuele maatregelen die dan nodig blijken te zijn, geborgd worden.

³⁶ Idem, p. 10

³⁷ Idem, p. 18.

³⁸ [REDACTED], *Addendum Verkeersafwikkeling woningbouwlocatie Plakse Weide*, 3 november 2023, p. 7 (bijlage 13 bij de plantoelichting).

Voor wat betreft de vermeende strijd met het bestemmingsplan 'Parapluplan Parkeren Duiven' en met de Parkeernormennota Duiven verwijst de raad naar de reactie in paragraaf 4.2 van het verweerschrift.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.4 Geluid

De Stichting voert aan dat de geluidbelasting op de nieuwe woningen en de toename van de geluidbelasting op bestaande woningen in de omliggende wijken onderschat zijn.

De Stichting meent dat de geluidstoename voor direct omwonenden 3,5 tot 4 dB is, met name voor woningen aan de rand van het plangebied. De Stichting schat de geluidbelasting door verkeer op de Vergertlaan op 68 dB, gebaseerd op 59 dB (uit het akoestisch onderzoek) + 5 dB (artikel 110g Wgh) + 3 dB (overschrijding maximum snelheid) + 1 dB (onderschatting verkeersintensiteit). Door het verkeer op de Rijksweg schat de Stichting de geluidbelasting op 67 dB, gebaseerd op 58 dB (uit het onderzoek) + 5 dB (Wgh) + 3 dB (snelheidsoverschrijding) + 1 dB (onderschatting verkeer). De Stichting meent dat de toename van de geluidbelasting leidt tot een ongunstig woon- en leefklimaat. Het hogere waardenbesluit kan volgens de Stichting geen standhouden, omdat, volgens de Stichting, is uitgegaan van onjuiste rekenresultaten en het effect van geluidbeperkende maatregelen niet is afgewogen.

Daarnaast is de Stichting van mening dat de gemeente de belangen van de omwonenden moet meewegen en de geluidbelasting op omliggende woningen moet verlagen tot 53 dB. Dit is volgens de Stichting noodzakelijk gezien de huidige geluidbelasting van ongeveer 63 dB op de woningen aan de Achterste Weide 2 tot en met 10a, en het ontbreken van geluidluwe buitenruimten.

De Stichting voert verder aan dat de voorkeurswaarden in het plangebied worden overschreden. De Stichting verwijst naar paragraaf 2.3 van hun plan Verkeersveiligheid en Geluid en voert aan dat de daarin genoemde effectieve maatregelen om de geluidbelasting te beperken niet serieus in overweging zijn genomen.

De Stichting stelt dat, op basis van het gemeentelijk geluidbeleid, de werkelijke geluidbelasting moet worden gehanteerd. Volgens de Stichting ligt deze geluidbelasting voor veel woningen boven de grenswaarde van 50 dB. Het Addendum Gemeentelijk geluidbeleid mag, gelet op de inwerkingtreding van de Omgevingswet, niet met terugwerkende kracht worden toegepast. Volgens de Stichting is het addendum een opportunistische noodgreep van de gemeente om zich niet aan gemeentelijk beleid te houden en de eerder gestelde voorwaarden terzijde te schuiven.

Reactie

Over de bestaande woningen merkt de raad het volgende op. Het plangebied wordt via twee ontsluitingen op de Rijksweg aangesloten. Uit het akoestisch onderzoek volgt dat de toename van de geluidbelasting op bestaande woningen door de realisatie van het

bestemmingsplan maximaal 1,3 dB bedraagt.³⁹ De toename van de geluidbelasting bedraagt dus minder dan 2 dB, waardoor de fysieke wijziging van de Rijksweg geen reconstructie is in de zin van de Wet geluidhinder. De toename van de geluidsbelasting bij de bestaande woningen is daarmee aanvaardbaar. Voor de bestaande woningen zijn daarom geen maatregelen nodig.

Over de woningen die het bestemmingsplan mogelijk maakt, merkt de raad het volgende op. Het klopt dat de voorkeurswaarde bij bepaalde woningen wordt overschreden. In het akoestisch onderzoek is, op basis van de stedenbouwkundige schets, de geluidsbelasting op de gevels van de woningen bepaald. Voor een aantal woningen wordt, afhankelijk van de fase van de ontwikkeling, de voorkeurswaarde van 48 dB overschreden. Dit is in onderstaande afbeelding in beeld gebracht. Met blauw zijn de woningen in fase 1 gemarkeerd, waarbij de voorkeurswaarde van 48 dB wordt overschreden. Met oranje zijn de woningen in fase 1 gemarkeerd, waar de voorkeurswaarde van 48 dB wordt overschreden, maar die voldoen aan de voorkeurswaarde na de realisatie van fase 2. Met rood zijn de woningen in fase 2 gemarkeerd waar de voorkeurswaarde wordt overschreden.

Afbeelding 6: woningen waarbij de voorkeurswaarde wordt overschreden (bron: Akoestisch onderzoek wegverkeerlawaai (bijlage 4 bij de plantoelichting)).

Dit betekent dat voor de woningen hogere waarden nodig zijn. De raad stelt voorop dat de regeling in de Wet geluidhinder ertoe strekt dat in een hogere waardenbesluit wordt vastgesteld welke geluidbelasting, na het zo mogelijk treffen van maatregelen, bij de te

³⁹ Idem, p. 42.

bouwen woningen maximaal mag optreden. Deze regeling strekt daarmee tot bescherming van de belangen van de toekomstige bewoners van de te bouwen woningen. Gelet op wat de raad in paragraaf 2 van het verweerschrift naar voren heeft gebracht, kan de Afdeling niet toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van deze beroepsgrond. De Wet geluidhinder strekt op dit punt niet tot bescherming van de belangen van de omwonenden voor wier belangen de Stichting opkomt.

De maatregelen die de Stichting voorstelt, heeft de raad niet in overweging hoeven nemen, omdat met het hogere waardenbesluit en de geluidwal langs de N810, die op basis van het akoestisch onderzoek wenselijk maar niet noodzakelijk is,⁴⁰ een aanvaardbaar woon- en leefklimaat in het plangebied wordt geborgd. Aan het vereiste van een goede ruimtelijke ordening wordt voldaan.

De raad stelt, op basis van het akoestisch onderzoek⁴¹, vast dat voor de nieuwe woningen, zowel in fase 1 als in de situatie dat beide fasen gerealiseerd worden, wordt voldaan aan de hoogst toelaatbare geluidsbelasting van 63 dB. Op basis van het Gemeentelijke geluidbeleid Duiven is het mogelijk hogere waarden tot 63 dB te verlenen. Van strijd met het gemeentelijk beleid is dan ook geen sprake.

Het beroep van de Stichting over het Addendum Gemeentelijk geluidbeleid mist feitelijke grondslag. De raad heeft dit addendum op 28 mei 2024 vastgesteld, op grond van zijn bevoegdheid om beleidsregels vast te stellen. Het bestemmingsplan is vastgesteld nadat het addendum door de gemeenteraad was vastgesteld. Daarom is er geen sprake van terugwerkende kracht. Dat de Omgevingswet in werking is getreden op 1 januari 2024, maakt het bovenstaande niet anders. De Omgevingswet staat er niet aan in de weg dat de gemeenteraad geluidbeleid vaststelt of geluidbeleid dat vóór 1 januari 2024 is vastgesteld, wijzigt.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.5 Landschappelijke inpassing

De Stichting heeft een ontwerp aangedragen om, in overeenstemming met lokaal en regionaal beleid, een passende landschappelijke overgang naar het buitengebied te realiseren. Ook zorgt dit ontwerp volgens de Stichting voor een reductie van het geluid van verkeer. Het ontwerp is niet overgenomen en volgens de Stichting is er geen sprake van een goede landschappelijke inpassing.

Reactie

De Stichting maakt niet duidelijk waarom de landelijke inpassing niet in overeenstemming zou zijn met lokaal en regionaal beleid. Anders dan de Stichting ziet de raad geen (andere) benodigde overgang naar het buitengebied. Tussen het plangebied en het buitengebied ligt de provinciale weg Oostsingel (N810). De raad ziet de

⁴⁰ De Milieuadviseur, Akoestisch onderzoek wegverkeerlawaaai, 1 februari 2024, p. 27 (bijlage 4 bij de plantoelichting).

⁴¹ Idem, p. 1

provinciale weg als een logische scheiding tussen de woonwijken en het buitengebied, waarbij het plangebied aansluit op de bestaande woonwijken.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.6 Uitvoerbaarheid

De Stichting voert aan dat de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid niet zijn gegarandeerd. In dit kader vermeldt de Stichting dat de varkenshouder voornemens is om zijn bedrijfsvoering voort te zetten en dat de ontwikkelaar de noodzakelijke verkeers- en geluidmaatregelen niet heeft begroot.

Reactie

De raad verwijst naar de reactie onder 3.1 van het verweerschrift, waarin de wijzigingsbevoegdheid in relatie tot de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan aan de orde is gesteld, en naar de reactie onder 3.3 van het verweerschrift voor wat betreft de financiële uitvoerbaarheid.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.7 Tussenconclusie

Het beroep van de Stichting is ongegrond.

5.8 Zorgvuldigheid

De Stichting voert aan dat de geluidbelasting inzake het hogere waardenbesluit is onderschat. Volgens de Stichting is sprake van strijd met artikel 83 van de Wet geluidhinder omdat de maximaal toelaatbare geluidbelasting van 63 dB wordt overschreden en een aantal woningen niet beschikt over een geluidluwe buitenruimte. Volgens de Stichting is er ook sprake van strijd met het gemeentelijk geluidbeleid, omdat voor meer dan 10% van de woningen een hogere waarde is vastgesteld en omdat veel woningen niet beschikken over een geluidluwe buitenruimte, terwijl dat in het geluidbeleid wel is voorgeschreven.

Reactie

De Wet geluidhinder strekt ertoe dat bij besluit wordt vastgesteld welke geluidbelasting, na het zo mogelijk treffen van maatregelen, bij de te bouwen woningen vanwege de weg maximaal mag optreden. Deze regeling strekt daarmee tot bescherming van de belangen van de toekomstige bewoners van de te bouwen woningen. Gelet op wat burgemeester en wethouders in paragraaf 2 van het verweerschrift naar voren hebben gebracht, kan de Afdeling niet toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van deze beroepsgrond. De Wet geluidhinder niet tot bescherming van de belangen de omwonenden voor wier belangen de Stichting opkomt. Voor zover uw Afdeling daarin niet zou meegaan, voeren burgemeester en wethouders het volgende aan.

Burgemeester en wethouders stellen, op basis van het akoestisch onderzoek,⁴² vast dat voor de nieuwe woningen, zowel in fase 1 als in de situatie van een geheel gerealiseerd plan (fase 1 en 2), wordt voldaan aan de hoogst toelaatbare geluidsbelasting van 63 dB. Op basis van artikel 83 van de Wet geluidhinder en het Gemeentelijk geluidbeleid Duiven is het verlenen van hogere waarden op deze locatie tot een bovengrens van 63 dB mogelijk. Van strijd met de Wet geluidhinder en het gemeentelijk beleid is dan ook geen sprake.

Burgemeester en wethouders merken op dat het aantal woningen waarvoor hogere waarden zijn vastgesteld niet is uit te drukken in een percentage, omdat dit afhankelijk is van de fasering van de woningbouwontwikkeling zoals aangeven in afbeelding 6 van het verweerschrift. Met het hogere waardenbesluit is voor maximaal 163 woningen een hogere waarde verleend. Anders dan de Stichting stelt, is er geen sprake van strijd met het gemeentelijk geluidbeleid, omdat de eis dat voor maximaal 10% van de woningen een hogere waarde mag worden vastgesteld is losgelaten met de vaststelling van het Addendum Gemeentelijk geluidbeleid. Burgemeester en wethouders hebben het hogere waardenbesluit genomen nadat het beleid was gewijzigd.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.9 Maatregelen, strijd met de Wet geluidhinder en het Gemeentelijk beleid

De Stichting voert aan dat het hogere waardenbesluit in strijd is met artikel 110a van de Wet geluidhinder, omdat er voorafgaand aan het vaststellen van de hogere waarden geen afweging is gemaakt met betrekking tot brongerichte- en overdrachtsmaatregelen. Om dezelfde reden is er volgens de Stichting sprake van strijd met het Gemeentelijk geluidbeleid.

Reactie

Burgemeester en wethouders menen dat ook deze beroepsgrond afketst op het relativiteitsvereiste om dezelfde reden zoals genoemd onder 5.8 van het verweerschrift. Voor zover uw Afdeling daarin niet zou meegaan, voeren burgemeester en wethouders het volgende aan.

Burgemeester en wethouders wijzen op het akoestisch onderzoek,⁴³ waarin onderzoek is verricht naar geluidreducerende maatregelen. Hieruit volgt dat het toepassen van een stiller wegdek niet doelmatig is, omdat dit slechts een beperkte geluidreductie tot gevolg heeft. Het verlagen van de maximale snelheid op de Oostsingel (N810), Vergertlaan en Rijksweg is ongewenst, vanwege filevorming en het sluipverkeer dat hierdoor zal ontstaan. Verder volgt uit het onderzoek dat de geluidreductie door een diffractor zeer beperkt is, namelijk 0,2 dB. Dit komt doordat de afstand tussen de weg en de woningen voor een diffractor te klein is om een relevante geluidreductie te bewerkstelligen. De maatregelen die bij de nieuwe woningen kunnen worden genomen, zijn erop gericht om

⁴² Idem, p. 15.

⁴³ De Milieuadviseur, Akoestisch onderzoek wegverkeerlawaaai, 1 februari 2024 (bijlage 4 bij de plantoelichting).

te voldoen aan de binnenwaarde van 33 dB. In het kader van de aanvraag van de omgevingsvergunning zal worden getoetst aan het binnenniveau van 33 dB uit het Besluit bouwwerken leefomgeving. De Stichting kan dan ook niet worden gevolgd in haar standpunt dat er geen brongerichte- en overdrachtsmaatregelen zijn afgewogen. Aangezien de hiervoor genoemde maatregelen niet doeltreffend zijn, hebben burgemeester en wethouders in redelijkheid de hogere waarden kunnen vaststellen. Van strijd met artikel 110a van de Wet geluidhinder en het gemeentelijk beleid is geen sprake.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.10 Gemeentelijk beleid niet juist toegepast

De Stichting wijst erop dat er conform gemeentelijk beleid aan de werkelijke geluidbelasting moet worden getoetst. Verder voert de Stichting aan dat er ten onrechte is getoetst aan de norm van 58 dB, de bovengrens voor woningen langs de hoofdinfrastructuur. Volgens de Stichting is de norm 53 dB, de bovengrens voor wijken, van toepassing. De Stichting wijst erop dat op grond van het Gemeentelijk geluidbeleid moet worden getoetst aan de werkelijke geluidbelasting. Dit is volgens de Stichting niet gebeurd.

Reactie

Burgemeester en wethouders menen dat ook deze beroepsgrond afketst op het relativiteitsvereiste om dezelfde reden zoals genoemd onder 5.8 van het verweerschrift. Voor zover uw Afdeling daarin niet zou meegaan, voeren burgemeester en wethouders het volgende aan.

Burgemeester en wethouders hebben geen aanleiding om aan te nemen dat er in het akoestisch onderzoek niet van de werkelijke geluidbelasting is uitgegaan. De Stichting heeft geen contra-expertise overgelegd.

Burgemeester en wethouders wijzen erop dat de Oostsingel (N810), de Vergertlaan en de Rijksweg behoren tot de hoofdinfrastructuur van de gemeente. Op deze drie wegen is sprake van een hogere verkeersintensiteit. De nieuwe woningen worden omringd door deze wegen. Er is terecht uitgegaan van de norm van 58 dB.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.11 Cumulatieve geluidbelasting, strijd met de Wet geluidhinder en het Gemeentelijk beleid

De Stichting merkt op dat, voorafgaand aan de vaststelling van hogere waarden, op grond van artikel 110f van de Wet geluidhinder, moet worden uitgesloten dat de cumulatieve geluidbelasting als gevolg van wegverkeer onaanvaardbaar is. Ook uit het Gemeentelijk geluidbeleid volgt dat de cumulatieve geluidbelasting moet worden meegewogen in de besluitvorming. Dit is volgens de Stichting niet gebeurd.

Reactie

Burgemeester en wethouders menen dat ook deze beroepsgrond afketst op het relativiteitsvereiste. Voor zover uw Afdeling daarin niet zou meegaan, voeren burgemeester en wethouders het volgende aan.

De nieuwe woningen liggen nabij diverse wegen. Burgemeester en wethouders wijzen op het akoestisch onderzoek, waaruit volgt dat bij de berekening van de cumulatieve geluidsbronnen alle relevante geluidsbronnen (Oostsingel (N810), Vergertlaan, Rijksweg, Laarstraat en Schapenweide) zijn meegenomen.⁴⁴ Het onderzoek ligt ten grondslag het hogere waardenbesluit, de beroepsgrond van de Stichting mist daarom feitelijke grondslag.

De beroepsgrond slaagt niet.

5.12 Conclusie

Het beroep van de Stichting is ongegrond.

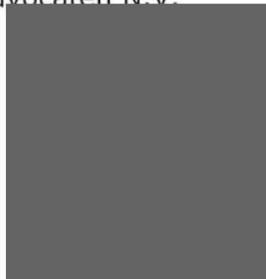
6. Conclusie

De raad en burgemeester en wethouders verzoeken de Afdeling om de beroepen ongegrond te verklaren, en het bestemmingsplan en hogere waardenbesluit geheel in stand te laten. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Met vriendelijke groet,

 Advocaten N.V.

T.E.P.A. Lam
Advocaat

⁴⁴ De Milieuadviseur, Akoestisch onderzoek wegverkeerlawaaai, 1 februari 2024, p. 28 (bijlage 4 bij de plantoelichting).